

Міністерство охорони здоров'я України
Українська медична стоматологічна академія

Кафедра урології з судовою медициною

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Основи сексології та сексопатології
(назва навчальної дисципліни)

підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти
(назва рівня вищої освіти)

галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
(шифр і назва галузі знань)

спеціальності 228 «Педіатрія»
(код і найменування спеціальності)

Освітньо-професійна програма «Медицина»

Робоча навчальна програма вивчення навчальної дисципліни

Основи сексології та сексопатології

(назва навчальної дисципліни)

підготовки здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня галузі знань 22 «Охорона здоров'я», спеціальності 228 «Педіатрія» підготовлена на

(код і назва спеціальності)

підставі: освітньо-професійної програми «Педіатрія», Положення про організацію освітнього процесу в Українській медичній стоматологічній академії, Положення про організацію самостійної роботи студентів, Положення про організацію та методику проведення оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої освіти в Українській медичній стоматологічній академії, Положення про робочу програму навчальної дисципліни Української медичної стоматологічної академії.

Вступ

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Основи сексології та сексопатології - міждисциплінарна наука, що вивчає інтимне життя в усіх аспектах: психологічному, соціальному, педагогічному, етико-моральному, правовому, етнографічному, антропологічному, біологічному, гігієнічному, релігійному, медичному. Засвоєння теоретичного матеріалу студентами супроводжується набуттям відповідних інтегральних, загальних і фахових компетентностей.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є питання норми та патології сексуального здоров'я людини.

Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни (міждисциплінарні зв'язки)

Основи сексології та сексопатології, як навчальна дисципліна, базується на *вивченні* студентами: анатомії людини, цитології та ембріології; фізіології, патоморфології та патофізіології, фармакології, урології, акушерства та гінекології, дерматовенерології, психіатрії, медичної психології, ендокринології, неврології й інтегрується з цими дисциплінами.

Основи сексології та сексопатології, як навчальна дисципліна, *закладає основи вивчення* студентами: інфекційних хвороб, епідеміології, професійних хвороб, онкології, що передбачає інтеграцію викладання цієї дисципліни з іншими клінічними дисциплінами та формує вміння застосувати знання в процесі професійної діяльності на рівні лікаря загального профілю.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни є формування у студентів цілісного уявлення про можливості, форми і методи сексології, розуміння її місця і ролі в комплексному лікуванні, реабілітації та профілактики.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни є навчання студентів вмінню встановлювати діагноз та визначати тактику лікування хворим з порушенням сексуального здоров'я.

1.3. Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (інтегральні, загальні, спеціальні, матриця компетентностей)

Дисципліна забезпечує набуття студентами компетентностей:

- **інтегральні:** здатність розв'язувати типові та складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у професійній діяльності в галузі охорони здоров'я або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується комплексністю та невизначеністю умов і вимог;

- **загальні:**

1. здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями;

2. здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях;

3. знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності;

4. навички використання інформаційних та комунікаційних технологій;

5. здатність до адаптації та дії в новій ситуації;

6. здатність приймати обґрунтовані рішення;

7. здатність працювати в команді.

- **спеціальні (фахові, предметні):**

1. навички опитування пацієнта.

2. здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

3. здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

4. здатність до визначення принципів та характеру лікування захворювань.

Результати навчання для дисципліни:

по завершенню вивчення навчальної дисципліни студенти повинні

знати: загальні принципи організації сексопатологічної служби в Україні;

вміти:

- демонструвати володіння принципами деонтології в роботі з сексологічними хворими;

- проводити первинне опитування та огляд пацієнтів зі скаргами на порушення сексуальної функції;

- виконувати основні клініко-діагностичні методики та вірно трактувати їх результати;

- класифікувати та аналізувати клінічні форми сексуальних розладів;

- проводити лікувальні заходи, доступні на до спеціалізованому етапі надання сексологічної допомоги;

- володіти основними принципами лікування та профілактики сексологічних захворювань;

- володіти основними методами лікування та профілактики копулятивних дисфункцій;

- демонструвати володіння знанням сучасних проблем сексології та сексопатології, перспективами розвитку і вдосконалення діагностики та лікування статевих розладів.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 годин та 3 кредити ЄКТС.

Програма навчальної дисципліни складається з 1 модуля, який поділяється на 1 змістовий модуль:

МОДУЛЬ 1. Основи сексології та сексопатології.

Змістовий модуль 1. Нормальна та судова сексологія, загальна сексопатологія. Спеціальна сексопатологія. Чоловіча неплідність. Планування сім'ї

Тема 1. Предмет медичної сексології в структурі міждисциплінарних знань.

Історія розвитку сексології та її сучасний стан. Поняття “сексуальність”, “сексологія” та “сексopatологія”. Поширеність сексологічних захворювань. Етика та деонтологія в роботі лікаря сексopatолога. Підходи до організації сексологічної допомоги. Сучасний стан питання щодо отримання сексологічної освіти.

Тема 2. Анатомо-фізіологічні основи сексуальності

Анатомія статевих органів в сексуальному аспекті. Етапи формування сексуальності. Статевий акт. Попередній та заключний етапи статевого акту. Фізіологія статевого акту. Поняття про статі. Критерії статі. Вікові прояви сексуальності. Геронтологічна сексopatологія.

Тема 3. Складові сімейно-сексуальної гармонії та дисгармонії.

Розвиток сексуальності людини. Мотивування сексуальної поведінки у чоловіків та жінок. Поняття про сексуальну норму. Психофізіологічні характеристики сексуальності. Компоненти сексуальної гармонії. Система критеріїв оцінки оптимальної норми сексуальності (анатомо-фізіологічної, соціальної, психологічної, соціально-психологічної).

Тема 4. Сексуально-еротична адаптація статей.

Гігієна та психогігієна статевих життів. Гігієна тіла та сексуально-еротичних контактів. Особливості дієти в сексології. Використання додаткових засобів еротичної стимуляції (секс-шоп).

Тема 5. Сексуальні девіації. Судова сексологія

Формування девіантної мотивації сексуальної поведінки. Сексуальні девіації за засобом реалізації сексуальних дій та за об'єктом потягу. Судово-медична експертиза з питань, пов'язаних із встановленням статі. Судова експертиза девіацій сексуальної поведінки. Запобігання сексуальним злочинам.

Тема 6. Загальна сексopatологія.

Епідеміологія, фактори ризику, причини і умови виникнення порушень і девіацій сексуального здоров'я. Прояви і перебіг сексopatологічних порушень. Основні закономірності формування сексopatологічних симптомів і синдромів. Розробка питань патогенезу і класифікації сексуальних розладів, загальних принципів їх лікування і профілактики.

Тема 7. Основні прояви сексуальних розладів жінок

Класифікація порушень сексуального здоров'я у жінок. Порушення диференціації статі та статевих розладів. Первинні форми сексуальної дезадаптації та сексуальних розладів. Сексуальні розлади у жінок, спричинені супутніми захворюваннями (вторинні порушення сексуального здоров'я). Вплив лікувальних засобів на сексуальність жінки.

Тема 8. Основні прояви сексуальних розладів чоловіків.

Класифікація порушень сексуального здоров'я у чоловіків. Порушення диференціації статі та статевих розладів. Первинні форми сексуальної дезадаптації та сексуальних розладів. Сексуальні розлади у чоловіків, спричинені супутніми захворюваннями (вторинні порушення сексуального здоров'я). Методи лікування та профілактики статевих розладів чоловіка. Нетрадиційні методи лікування.

Тема 9. Чоловіча неплідність. Планування сім'ї

Визначення неплідності. Етіологічні та патогенетичні фактори чоловічої неплідності. Клінічні та лабораторні методи оцінки фертильності чоловіка. Спермограма (норми ВООЗ). Особливості підбору методів лікування та профілактики чоловічої неплідності.

Планування сім'ї, проблема небажаної вагітності. Методи жіночої та чоловічої контрацепції. Вибір засобів контрацепції з урахуванням сексуального комфорту. Профілактика ЗПСШ та СНІДу.

Тема 10. Залікове заняття: перевірка практичної та теоретичної підготовки

3. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	Усього	у тому числі			
		Лекції	Семінари	Практичні	СРС
1	2	3	4	5	6
Модуль 1. Основи сексології та сексopatології					
Змістовий модуль 1. Нормальна та судова сексологія, загальна сексopatологія. Спеціальна сексopatологія. Чоловіча неплідність. Планування сім'ї	90	-	-	20	70
Тема 1. Предмет медичної сексології в структурі міждисциплінарних знань	9	-	-	2	7
Тема 2. Анатомо-фізіологічні основи сексуальності	10	-	-	2	8
Тема 3. Складові сімейно-сексуальної гармонії та дисгармонії	7	-	-	2	5
Тема 4. Сексуально-еротична адаптація статей	7	-	-	2	5
Тема 5. Сексуальні девіації. Судова сексологія	7	-	-	2	5
Тема 6. Загальна сексopatологія	9	-	-	2	7
Тема 7. Основні прояви сексуальних розладів жінок	10	-	-	2	8
Тема 8. Основні прояви сексуальних розладів чоловіків	9	-	-	2	7
Тема 9. Чоловіча неплідність. Планування сім'ї	10	-	-	2	8
Тема 10. Підсумковий контроль засвоєння модуля “Основи сексології та сексopatології”	12	-	-	2	10
Усього годин	90	-	-	20	70

4. Теми лекцій.

Лекції навчальним планом не передбачаються

5. Теми семінарських занять за модулями і змістовими модулями

Семінарські заняття навчальним планом не передбачається

6. Тематичний план практичних занять за модулями і змістовими модулями

№ п/п	Назва теми	Кількість годин
	Модуль 1. Основи сексології та сексопатології	
	Змістовий модуль 1. Нормальна та судова сексологія, загальна сексопатологія. Спеціальна сексопатологія. Чоловіча неплідність. Планування сім'ї	
1	Предмет медичної сексології в структурі міждисциплінарних знань.	2
2	Анатомо-фізіологічні основи сексуальності.	2
3	Складові сімейно-сексуальної гармонії та дисгармонії.	2
4	Сексуально-еротична адаптація статей.	2
5	Сексуальні девіації. Судова сексологія.	2
6	Загальна сексопатологія.	2
7	Основні прояви сексуальних розладів жінок.	2
8	Основні прояви сексуальних розладів чоловіків.	2
9	Чоловіча неплідність. Планування сім'ї	2
10	Підсумковий контроль	2
	Разом	20

7. Самостійна роботи за модулями і змістовими модулями

№ п/п	Назва теми	Кількість годин
1	Підготовка до практичних занять – теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок	60
2	Опрацювання тем, що не входять до плану аудиторних занять	-
3	Підготовка до підсумкового контролю засвоєння модуля “Основи сексології та сексопатології”	10
	Разом	70

8. Індивідуальні завдання. Порушення сексуального здоров'я при хронічному простатиті. Сексуальна дисгармонія подружніх пар при психічних захворюваннях у чоловіка (за матеріалами клініки).

9. Перелік питань, який повинен засвоїти студент при вивченні навчальної дисципліни.

1. Анатомо-фізіологічні основи сексуальності.
2. Складові сімейно-сексуальної гармонії та дисгармонії.
3. Сексуально-еротична адаптація статей.
4. Сексуальні девіації. Судова сексологія.
5. Загальна сексопатологія.
6. Основні прояви сексуальних розладів жінок.
7. Основні прояви сексуальних розладів чоловіків.
8. Чоловіча неплідність. Планування сім'ї

10. Методи навчання

Методи навчання спрямовані на вирішення в навчальному процесі освітніх, виховних і розвивальних завдань. Згідно з класифікацією методів навчання за джерелом інформації та формування умінь і навичок, на кафедрі застосовуються такі методи:

- за джерелом передачі та сприйняття інформації – словесні, наочні, практичні;
- за характером пізнавальної діяльності студентів – пояснювально-ілюстративний, репродуктивний, проблемне викладання, пошуковий, дослідницький;
- залежно від основної дидактичної мети і завдань – методи оволодіння новими знаннями, формування вмінь і навичок, перевірки та оцінювання знань, методи усного викладу знань, умінь і навичок; застосування знань на практиці.

Застосовуються активні методи навчання:

- тематичні дискусії;
- аналіз конкретних ситуацій (кейс-метод);
- проблемний виклад.

Навчання орієнтується на придбання студентами конкретних навичок, знань і умінь, компетенцій, необхідних у майбутній професійній діяльності з дисципліни «Основи сексології та сексопатології».

11. Методи контролю

На кафедрі застосовуються наступні методи контролю: усний, письмовий, тестовий, графічний, програмований, практична перевірка, методи самоконтролю і самооцінки.

12. Форма підсумкового контролю успішності навчання – залік.

- теоретичних знань: відповіді на запитання білетів (усне опитування), тестування (письмове опитування);
- практичних навичок і вмінь: індивідуальний контроль практичних дій.

13. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти.

Оцінювання за модуль є рейтинговим та визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах), що виставляється при оцінюванні знань студента відповідно до переліку питань, визначеного програмою курсу.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретним цілям з кожної теми. При оцінюванні навчальної діяльності здобувачів вищої освіти надається перевага стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

Оцінка успішності кожного здобувача освіти на кожному занятті проводиться за чотирибальною (традиційною) шкалою з урахуванням стандартизованих, узагальнених критеріїв оцінювання знань здобувачів вищої освіти. Конвертація поточної оцінки, виставленої за традиційною 4-бальною шкалою, в багатобальну на кожному занятті не проводиться. Оцінка успішності є інтегрованою (оцінюються всі види роботи здобувача вищої освіти, як при підготовці до заняття, так і під час заняття) за критеріями, які доводяться до відома здобувачів вищої освіти на початку вивчення відповідної дисципліни.

Критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти на кафедрі:

Таблиця. Стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти в УМСА

За 4-бальною шкалою	Оцінка в ЕКТС	Критерії оцінювання
5 (відмінно)	A	Здобувач освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили, володіє не менш ніж 90% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
4 (добре)	B	Здобувач освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартизованих ситуаціях, самостійно виправляє помилки, кількість яких незначна, володіє не менш ніж 85% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	C	Здобувач освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом науково-педагогічного працівника, в цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок, володіє не менш ніж 75% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
3 (задовільно)	D	Здобувач освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень з допомогою науково-педагогічного працівника може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих, володіє не менш ніж 65% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	E	Здобувач освіти володіє навчальним матеріалом на рівні вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні. володіє не менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
2 (незадовільно)	FX	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину матеріалу, володіє менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	F	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, володіє менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.

Формою підсумкового контролю з дисципліни є залік. Здобувач вищої освіти отримує залік на останньому занятті з дисципліни за результатами поточного оцінювання. Залік не передбачає ніяких додаткових письмових робіт, опитування, чи тестування на останньому занятті. Залік отримують здобувачі вищої освіти, які набрали необхідну мінімальну кількість балів впродовж поточного контролю (середній бал успішності 3,0 і вище), не мають невідпрацьованих пропусків практичних занять, та виконали всі вимоги з навчальної дисципліни.

Результат навчання оцінюється за двобальною шкалою (зараховано/не зараховано) та багатобальною шкалою. Середня оцінка за поточну діяльність конвертується у бали за 200-бальною шкалою. Максимальна кількість балів, яку може отримати здобувач освіти з дисципліни – 200, мінімальна кількість балів – 122.

За поточний контроль здобувачі вищої освіти отримують бали після їх конвертації з середнього балу успішності згідно таблиці, залік вважається зарахованим. Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачам вищої освіти м при засвоєнні модулю (залікового кредиту) становить 200

**Уніфікована таблиця відповідності балів за поточну успішність балам за ПМК,
екзамен та традиційній чотирьохбальній оцінці**

Середній бал за поточну успішність (А)	Бали за поточну успішність з модуля (А*24)	Бали за ПМК з модуля (А*16)	Бали за модуль та/або екзамен (А*24 + А*16)	Категорія ЄКТС	За 4-бальною шкалою
1	2	3	4	5	6
2	48	32	80	F FX	2 незадовільно
2,1	50	34	84		
2,15	52	34	86		
2,2	53	35	88		
2,25	54	36	90		
2,3	55	37	92		
2,35	56	38	94		
2,4	58	38	96		
2,45	59	39	98		
2,5	60	40	100		
2,55	61	41	102		
2,6	62	42	104		
2,65	64	42	106		
2,7	65	43	108		
2,75	66	44	110		
2,8	67	45	112		
2,85	68	46	114		
2,9	70	46	116		
2,95	71	47	118		
3	72	50	122		
3,05	73	50	123		
3,1	74	50	124		
3,15	76	50	126		
3,2	77	51	128		
3,25	78	52	130	D	
3,3	79	53	132		
3,35	80	54	134		
3,4	82	54	136		
3,45	83	55	138		
3,5	84	56	140	C	4 добре
3,55	85	57	142		
3,6	86	58	144		
3,65	88	58	146		
3,7	89	59	148		
3,75	90	60	150	C	4 добре
3,8	91	61	152		
3,85	92	62	154		
3,9	94	62	156		
3,95	95	63	158		
4	96	64	160	B	
4,05	97	65	162		
4,1	98	66	164		
4,15	100	66	166		
4,2	101	67	168		
4,25	102	68	170		

4,3	103	69	172		
4,35	104	70	174		
4,4	106	70	176		
4,45	107	71	178		
4,5	108	72	180	А	5 відмінно
4,55	109	73	182		
4,6	110	74	184		
4,65	112	74	186		
4,7	113	75	188		
4,75	114	76	190		
4,8	115	77	192		
4,85	116	78	194		
4,9	118	78	196		
4,95	119	79	198		
5	120	80	200		

14. Методичне забезпечення

1. Робоча програма навчальної дисципліни «Основи сексології та сексопатології».
2. Плани практичних занять та самостійної роботи студентів.
3. Силабуси з дисципліни.
4. Методичні рекомендації для викладачів до практичних занять.
5. Методичні вказівки для самостійної роботи студентів під час підготовки до практичного заняття та на занятті.
6. Методичні вказівки для самостійної роботи студентів над вивченням тем, винесених на самостійне опрацювання.
7. Список рекомендованої літератури.
8. Наочні засоби (навчальні відеофільми, навчальний набір рентгенограм та комп'ютерних томограм згідно тематичних планів).

15. Рекомендована література

Базова:

1. Клінічна сексологія і андрологія / [І. І. Горпинченко, Л. П. Імшенецька, М. І. Бойко та ін.] ; за ред. О. Ф. Возіанова, І. І. Горпинченко. – Київ : Здоров'я, 1996. – 536 с.
2. Кришталь В. В. Навчально-методичний посібник з основ медичної сексології : для студентів медичних вузів, курсантів післядипломної освіти, магістрів, клінічних ординаторів та лікарів-інтернів медичних спеціальностей / В. В. Кришталь, Є. Г. Сонник ; МОЗ України, Харків. МАПО, Каф. сексології та мед. психології, УМСА, Каф. урології, мед. сексології та дит. хірургії. – Харків ; Полтава, 2002 (Укробліквідав. Полтава). – 224 с.

Допоміжна:

1. Діденко С.В., Козлова О.С. Психологія сексуальності. - К.: Либідь, 2009. - 403с.
2. Аршава І.Ф., Батраченко І.Г. Психологія сім'ї та сімейна психотерапія - Д.: ДНУ, 2007. - 20 с.
3. Діденко С.В., Козлова О.С. Психологія сексуальності - К.: Академвидав, 2009. – 304 с.
4. Діденко С.В. Психологія сексуальності і сексуальних стосунків: Навч. посібник. - К.:Арістей, 2003. - 321 с.

16. Інформаційні ресурси

<http://sexology.com.ua/> –Український інститут сексології и андрології

<http://professional-event.com/ua/izdatelstvo/zdorove-muzhchiny> – Здоров'я чоловіка: науково-практичний журнал